

KÖZVÉLEMÉNY

HÉTFŐI UJSÁG.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 korona, havonként 25 krájezár.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ROSTKOWICZ ARTHUR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Horváth Mihály-utca 7. sz.

Hirdetések árszabály szerint.

Családoknak

nélkülözhetetlen a meleg nyáridőben a

Jégszekrény.

Kaphatók erős és tartós jégszekrények

Sebők Mihály

vaskereskedésében.

Szeged, Széchényi-tér.

Régi bűnök.

Közigazgatási cudarságok.

Régi bűnökről van itt szó, amelyekről a napisajtó sohasem szokott megemlékezni, mert arra, hogy a közigazgatást alapos tanulmány és bírálat tárgyává tegye, nincs ideje. A tyuktolvajlások meg a gyilkosságok előbbre valók a — közérdeknél.

No de legyünk őszinték. A sajtó munkásai nem is értenek ehhez. Sajnos, de való, a tudatlanság, tájékozatlanság és lelkiismeretlenség a szellem munkásainak egyetlen osztályánál sem oly nagy, mint éppen a magyar sajtó munkásainál. Valóságos nemzeti szerencsétlenség ez. Ez is egyik oka annak, hogy a sajtó semmiben sem iránytadó, vezető szerepre pedig egyáltalában képtelen.

De térjünk a dolgra.

Az állam egészséges életének legfontosabb szerve a jó közigazgatás. Három évtizeden keresztül senki sem törődött vele és ha a mulasztások következményei nem kényszerítették volna a kormányt az egyszerűsítésre, maholnap a közigazgatás tette volna tönkre az egész országot. Így is kiszámíthatatlan kárára van a nemzetnek.

Hogy a közigazgatás rossz, azt bizonyítani nem kell. Elismeri ugy is mindenki. Hogy miért rossz, azt azonban kevesen tudják. Sokan a közigazgatási tisztviselőket okolják érte, holott ez általánosságban véve nem igaz, mert hiszen igen jó közigazgatási tisztviselők vannak, akik azonban minden igyekezetük és önfeláldozásuk dacára sem képesek megfelelni hivatásuknak. A nép torkig van már vele és ellenszenve egészen természetes is.

Jelenleg a közigazgatás drága is, rossz is. A cél az volna tehát, hogy a közigazgatás olcsó és jó legyen. Ha ezt el akarnánk érni, úgy nemcsak a kezelési rendszert kellene megváltoztatni,

hanem újjá kellene szervezni az egész közigazgatást. Az egyszerűsítésnek látható haszna éppen ezért nem lesz.

Legelőször is a közigazgatási területek új beosztása volna szükséges. A vármegyék területét újra be kellene osztani. El kellene tüntetni a nagy és kirívó aránytalanságokat, amelyek a terület és a lélekszám tekintetében vannak. Újra fel kellene osztani a járásohat, alkalmas központokat teremteni, sőt a községek határait is újra ki kellene kerekíteni.

Hogy milyen ostoba és kirívó elmentések vannak ma, elég, ha Csongrád-megye viszonyait ösmertetjük.

Itt van a szomszédunkban a Csólyos-Pálos pusztá. Szegeddel határos. A népe ide jár eladni-venni. Közigazgatásilag azonban a pestmegyei Félegyházához tartozó. A szegedi felső központtól alig van két óra járásra és népét a hat óra járásnyi Félegyházáról közigazgatják — Szegeden keresztül. A nép, amely a közigazgatásnak csak hátrányát látja, mégis kénytelen 82% pótdátot fizetni Félegyházán, holott ha Szegedhez csatolnák, csak 50% pótdátot fizetne, ha Kistelekhez, ugy egyetlen fillért se talán. Adózás, törvénykezés és más tekintetben pedig még kirívóbb a helyzete.

Szeged határában van Öttömös is, bár közelebb Szabadkához. Közigazgatásilag mégis Horgoshoz tartozik, holott Horgossal még területi összefüggésben sincs.

De hogy nemesak ilyen rendezetlen állapotok következményeit nyögi a nép, hanem szenved még másként is, annak fényes bizonyossága a megyében fekvő Sövényháza, amelynek községgé alakulása a legnagyobb igazságtalanság és cudarság. Mert tulajdonképpen Sövényháza nem község, hanem a — Pallavicini-uradalom. Ez a szabálytalan alakzatú uradalmi terület a község semmi jellegével nem bír. Az uradalom majorjai vannak benne szétszórva. A jegyzője tulajdonképp uradalmi tisztviselő, a bíró, esküdtek és az előjáróság mind az uradalom cselédségéből kerül ki, miután az egész községi területen egyetlen talpalatnyi földje sincs másnak, csak Pallavicini örgrófnak.

Hogy mégis külön községgé alakult az uradalom, annak egyenes magyarázata az, hogy a dúsgazdag Pallavicini ily módon bujhatott csak ki a súlyos községi terhek viselése alól. Bezeg a kis határral bíró Sándorfalva koldus-szegény népe 102% pótdátot kénytelen fizetni, holott felét sem fizetné, ha az uradalomnak a község természetes határát képező részét odacsatol-

nák. Így vannak a többi községek is, amelyeknek határaiból kerekítették ki Sövényháza néven az uradalmat.

Ebből az égbekiáltó igazságtalanságból azonban anyagi haszna van a Pallavicini-uradalomnak és a fenálló rendszerhez ezért is ragaszkodik oly göresösen. A megye és az ország urai nem akarják belátni ezt, mert ők nem az ezrek igazságát és a szegény nép érdekeit tartják szem előtt, hanem a dúsgazdag Pallavicini örgrófét, aki ilykép pótdátot nem fizet, míg a szegény paraszt feje alul a párnát is kihuzzák, ha nem tudja kiverejtékezni a pótdátot.

Hát igazság az, hogy ugyanazon határban, egymás szomszédságában a százezer holdas Pallavicini örgróf egyetlen fillér pótdátot se fizessen, míg a husz holdas Terhes Antal az egyenes adója után 102% pótdátot járuljon a közterhekhez?

Itt kezdődnek a közigazgatási cudarságok és a közigazgatás megjavításának már-már elviselhetlenné váló terhein való könnyítés munkájának is itt kellene kezdődni, nem pedig a kezelés egyszerűsítésénél, ami gyökeres reformot ugy sem jelent. Csak a tudatlanok szemében tűnt ez föl vivmánynak, akik port engedtek a szemükbe hinteni.

Nem hiába is irtuk mi nem régen azt, hogy Széll Kálmán olyan, mint a rossz utcaseprő, — nagy port csinál, de a szemetet ott hagyja.

Ugy is van az.

Szókimondó.

Hivatalos gorombáskodások.

Hogyan bannak a magyarral?

Születésétől a haláláig a közigazgatás tartja számon a magyart. A születését ott jelentik be, hat éves korában ott jegyzik elő iskolakötelesnek, huszonegy éves korában katonának, ha házasodik, ott cselekszi azt, ha megszaporodik a családja, ott jelenti be. Ha kihágást követ el, ott büntetik meg, ha bűntényre adja a fejét, ott fogják be. Még holmi risz-rosz gunyhót sem építhet a hatóság tudta és engedélye nélkül. Adót, porciót és mi egymást ott fizet, amíg bír, ha nem fizet, onnan küldik a nyakára a végrehajtót, — és végül, ha megunja a földön való vergődést, az is a hatóság tudtával történik. Szóval a közigazgatási hatóság folytonos érintkezésben áll a néppel. Szegénynyel-gazdaggal, boldoggal boldogtalanul.

Ez az ugynevezett közigazgatás. Van, volt és lesz mindig, mert lennie kell. A közigazgatást a nép tartja fenn az adójával. Egész sereg ember él azon hivatalokban, akiknek a hivatása a néppel való érintkezés.

Ezek az urak, a nép pedig, legalább a legnagyobb része, rongyos paraszt, komisz paraszt. Bizony ezen mivoltját éreztetik is velük az urak, akiknek nem tetszik a subaszag, a sáros csizma, az orrcsavaró dohány-illat. De hát mit tehet arról a szegény ember, ha neki a törvény értelmében érint-

kezni kell az urakkal. Nem szívesen teszi, az bizonyos, de nem kerülheti el.

Hogy mért nem szeret érintkezni a nép fia a hatósággal és hatósági személyekkel, annak egyik főoka a bánásmód, már tudniillik azon bánásmód, melylyel a tekintetes urak elbánnak véle, lévén az nem valami előzékeny, sőt inkább mondhatni, goromba. A tekintetes urak java része, tisztelet a kivételeknek, azt képzeli magáról, hogyha a felekkel otromba módon gorombáskodik, tekintélyt szerez magának. Az apró rőndérség és esküdt uraimék pedig az ő egyszerű mivoltjukban felebbvalóik képére és hasonlatosságukra cselekszenek.

Az ő szemükben a fél, és különösen hangsúlyozzuk, a szegényebb sorsu magyar nem más, mint komisz paraszt, akivel éreztetni kell a tekintélyt, akit büntetlenül lehet szidni, sőt ha biztonságban van a világ szájától, meg is lehet verni, pofozni.

Nem csoda, ha a köznép ellenszenvé az idők folyamán, szenvedélyes gyűlöletté változott. Az oka ennek maga a közigazgatási hatóság, a hivatalnokok basáskodása. A szegény ember ellenségét látja minden közzeményben, akitől mindent, csak éppen jót nem várhat.

Egész leplezetlenül elmondjuk, mit gondol a paraszt az urakról. Legelsőbbben is azt, hogy azoknak joga van vele gorombáskodni, mert övék a hatalom és a dicsőség, ha valamit el akar érni, azt hiszi, az másképp nem megy, mint némi kenetetéssel. A kerék úgy forog jól, ha kenik.

Ha bajba kerül, úgy véli, hogy csak anyagi áldozatok árán menekülhet. A magyar még ma is azt képzeli, hogy pár száz pengőért most is kihuzhatja a fiát a katonáskodás alól, ma is elkerülheti a törvény kezét, ha oldalba üti az urakat, természetesen szelid banknotával.

Közhit és köztudat a nép fiai közt, hogy a közigazgatás urai, a hivatalszolgáltól föl a legnagyobb méltóságig, neki mind eleuségei, akik vele mindnyájan gorombáskodnak, rosszul bánnak, akiket azonban meg lehet vesztegetni. Ez a való tény, pedig ma már talán a kenetetés még sem olyan könnyen megy, mert tisztességes, jóra való köztisztviselőink vannak, akikhez a megvesztegethetőség gyanujának az árnyéka sem fér.

De hát akkor mért táplálja a köznép a sanda gyanuját minden közigazgatási alkalmazott iránt? Egyszerűen azért, mert még ma is akad sok nagyhangu, de azért megvesztegethető alak, akiről az egyszerű ember általánosít.

Ideje volna már, ha a kormány fejte tenne valamit annak érdekében, hogy a közigazgatás korrupciójáról és az egyes hivatalnokok gorombáskodásáról a népben támadt vélemény megjavuljon. A felekkel bánjanak előzékenyen, a kenetetéseknek pedig egyszer s mindenkorra véget kell vetni. Csak néhány szigorú fegyelmi kell és elcsapatás, — bezzeg akkor meghunyászkodnak majd a közigazgatás apró zsarnokai.

Egyéves önkéntesi
egyenruhák
a legjobb kivitelben és legolcsóbb árak
mellett készülnek

Nemes L. és Társa
egyenruházati intézetében.

Az angol-búr háborúról.

— Szemelvények az angol lapokból. —

Az angol lapok az elismerés és csodálat hangján irnak a búr néptörzs lelki nagyságáról. De méltán is. Ez a kis nép megérdemli, hogy az egész világ kalapot

emeljen előtte. Ez a nép még tud lelkesülni, hinni és bizni eszmék igazságában.

Az ilyen népnek nem szabad elpusztulni, mert vele pusztulna az ideál, a vezérszavak, az eszme, mely a népeket a szabadságért és függetlenségért való örökös küzdelemre serkenti.

Ha ősmerték volna Európában e nép jellemét, nem csodálkoztak volna rajta, hogy tudott ellentállani 300.000 angolnak alig 38.000 búr és mért pusztult el a harmadfél-éves háboruban 140.000 angol zsoldos.

Az apróbb epizódokból megismerni a népjellemet. Mutatóba mi is közlünk néhány angol lapok nyomán:

Krüger unokája.

Transwaal köztársaság elnöke, midőn a búrokat fegyverre szólította, a családjában mutatta meg példaként, mint kell szolgálni a hűzát és szabadságot, ha ellenség fenyegeti. Az öreg Krüger Pál összehívta családját és felszólította a férfiakat, hogy fogjanak fegyvert a haza védelmére.

— Tudjuk mi a kötelességünket, apám — mondta a legöregebb Krüger-fiu. Harminchatan vagyunk férfiak, akik elbirjuk a puskát, valamennyien elmegyünk.

Krüger apó meghatottan szorongatta a fiait, unokáit kezét.

— Büszke vagyok rátok.

Mialatt Krüger né a fekete kávét hordozta körül, az elnök legkedvesebb unokája, a tizennégy éves Krüger Mózes hizelegve ölelte meg a nagyapját és úgy sugta a fülebe:

— Nagyapó, én is elmegyek a háboruba. Lőni jól tudok és szívesen áldozom föl az életemet a hazáért. Engedjen el engem is . . .

— Derék fiu vagy, elmehetsz — mondta Krüger apó és megcsókolta a gyereket.

El is ment a kis Krüger Mózes a naptali sereggel. Az elandslagtei ütközetben azonban megsebesült. Az 5. lancier ezred egyik katonája a szuronyával sebezte meg a mellén. A német vörös kereszt orvosai találták meg a halottak közt. Mindent megtettek, hogy a gyerek életét megmentsék, de az már érezte a közeli halálát.

— Még csak a nagyapámat szeretném látni. Vigyenek Pretóriába. Tegyek meg ezt a kívánságomat, ugyis ez az utolsó.

Mikor ezt megigérték neki, megkönnyebbült a fiu s a környezetének elmondta az 5. lancier ezred rettenetes kegyetlenségét. Ezek a durva angol katonák ugyanis egyetlen sebesült búrnak sem kegyelmeztek, hanem irgalmatlanul leszúrták őket.

— Ezt ne feledjétek el honfitársaim, — mondta a hős gyerek, akit a még aznap induló vonaton akartak Pretóriába szállítani.

Iszonyatosan szenvedett a fiu, de némán tűrte a legnagyobb kínokat. A német orvos könyezve nézte.

Repült a vasparipa a transwaali síkságon.

— Két óra múlva Pretóriában leszünk — mondta az orvos.

— De én nem élek már addig — sóhajtott föl a fiu. Ne rázza a fejét orvos ur, én érzem.

Tényleg percről-percre rosszabbul lett, a szemei is kezdtek megüvegesedni. Az orvos és ápolók, meg a vonaton utazó sebesültek könyezve álltak körül a haldoklót, aki az utolsó erejét összeszedve fölemelte a fejét.

— Mondják meg a nagyapámnak, hogy szívesen halt meg a kis unokája a haza szabadságáért . . .

Mosoly vonult végig az arcán. A keze lehanyatlott, a szemei megtörtek s a vonat halottat vitt a pretóriai vasuti állomásra, ahol Krüger apó várta a legkedvesebb unokáját.

Nézte-nézte a kis halottat könnytelen szemekkel. Az orvos elmondta neki, mit üzent a haldokló. Az elnök csak nézett maga elé, de szólni nem tudott.

Másnap temette Krüger az ő drága halottját. Egyszerű temetés volt ez, minden pompa nélkül való, de ott volt egész Pre-

tória. A sirgödör előtt maga Krüger mondta a buesuztatót.

— Boldogok, akik a haza szabadságáért halhatnak meg — ezzel kezdte beszédét, majd egyre erősbülő hangon folytatta. Mint a vészharang kongása, olyan volt minden mondata. Velőkig ható szónoklatát pedig így fejezte be: „Az a fájdalom, hogy legkedvesebb unokám a szabadságért halt meg, megacélozza a szívem, lelkemet pedig az a biztos tudat tölti el, hogy az ilyen hófehér lelkű, ártatlan vértanuk sirján a szabadság virága fog nyilni.“

Búr revanche.

Az elandslagtei ütközet után véres Loszcut esküdtek a búrok az 5. lancier ezred ellen. Glencoenál hajtották végre a boszorkjukat. Az 5. lancier ezredet küldték előre a tűzvonalba. Négyszáz búr az oldalt elrejtett sáncárkokban rejtőzött el. A búr lovas-ság színlelt futással törbe csalta az egész ezredet.

Mikor ugyanis szuronyrohamra készültek volna a dombon felállított ütegek ellen, egyszerre megdördültek oldalt a puskák. Mint a legyek őszszel, úgy hullottak az angolok. Még nem is védekezhetek, mert ellenséget nem láttak sehol. Eszeveszett, rémült futás volt az. A fegyverüket elhányták az angolok, hogy a tűzvonalból menekülhessenek a búr golyók elől, azonban csak 34 ember és néhány lovas tisztnek sikerült ez.

Ebben a csatában kevés volt a sebesültjük az angoloknak, mint ahogy a Reuter-sürgönyök hírül adták. Alig husz-harmanc. A halottakról azonban nem tetek említést, pedig a csatatér tele volt a kegyetlen lancierek hulláival. A búrok ugyanis kiadták a jelszót, hogy lehetőleg fej vagy szív legyen a cél, hogy még hirmondó se maradjon a kegyetlen lancier ezred katonáiból.

Csata után megüzenték az angol vezérnek, hogy ha még egyszer kegyetlenül bánnak a búr sebesültekkel, úgy minden lövés halálos lesz.

Lett is erre olyan rémület az angolok közt, hogy néhány nap múlva csak kartácscsal lehetett őket rohamra vezetni.

Vrij Tamás.

Hetven év terhe nyomta a vállát, mégis elment a fiaival és unokáival a háboruba. A spionskopi csatában megsebesült. Ágyugolyó zuzta össze mindkét lábát. A kórházba került.

Mikor a búrok önként fölhagytak Ladysmith ostromával és elvonultak a város alól, az öreg és még két nehéz sebesült búr arra kérték társaikat, hogy vigyék fel őket az egyik megerősített kopje tetéjére, lássák el őket öt napra való élelemmel és kellő mennyiségű töltényekkel és hagyják sorsukra.

— Nekünk már úgy sem veszi hasznunkat a haza.

Mind a hárman végrendelkeztek. A búr csapatok egymásután vonultak el. A három sebesült magára maradt és várták a Dávid zsoltárát énekelve az ellenséget, a megszábadítót, a halált . . .

Másnap délután jött az első angol csapat. Száz lépésnyire sem voltak még a dombtól, mikor három lövés hangzott a kopje tetéjéről. Két tiszt és egy legény bukott nyomban a földre. Egyik lövés a másikat követte. Mindegyik talált. Az angolok gyorsan visszavonultak vagy harminc embernyi veszteséggel. Két óra múlva azonban vissz tértek. Két zászlóalj vette körül a dombot. Három sebesült ellen két zászlóalj! Fé' órai tüzelés után megfújták a rohamot. El is foglalták nagy vitézül. Az angolok halottakban és sebesültekben száznál több embert vesztettek.

Buller közös sirba temette a három szabadsághóst . . .

Búr fufang.

Minden búr ért a harcászathoz, ami előtte csupán magasabb fokú vadászati sport. Mig az európai katonaság csak eszköz, automata, addig minden búr öntudatos és önálló gondolkozású. Százados küzdelmeikben,

melyeket vadállatokkal és emberekkel vívtak, megtanulták, hogy többet észszel, mint erővel. Egyik legfőbb erényük pedig és ez előnyük is, hogy a csatába nem részeg fővel mennek, mint pl. az angolok.

Néhány epizód mutatja, hogy jártak tul búr közemberek az angolok eszén. Egy kisebb ütközetben már visszavonulóban voltak a búrok, csak még az egyik dombon pompás védelmi állásban küzdött vagy harminc búr és védett egy ágyut.

Látták azonban, hogy a tulerő rohamainak nem tudnak sikeresen ellenállani, a menekülésre kellett gondolniok. Igen ám, de mit csináljanak az ágyuval? Azt magukkal nem vihetik, de az ellenség prédájára se engedhetik.

Az egyik búrnak mindjárt pompás ötlete támadt. Gödröt ástak hevenyében a domb tulsó oldalán és beletemették az ágyut. A hant fölé meg két karóból keresztet hevenyésztek, mintha az sir lenne.

Tervük sikerült. Minden veszteség nélkül visszavonultak. Három nap mulva pedig, mikor a dombot újra elfoglalták, kiásták az ágyujokat. Az angolok persze sírnak gondolván a hantot, nem bántották azt, hanem még koszorut is tettek az álféjára.

Colesbergnél egy búr katona egy elhagyott tanyában vidáman rőfögő, kövér malacot talált. A jó pecsenyét természetesen a táborba akarta vinni. Utközben azonban öt emberből álló angol őrséggel találkozott. Mit tegyen? Ha gyorsan menekül, úgy a kövér malac az angolok zsákmánya lesz. Védekezni nem védekezhetsz, mert a közelben se fa, se árok, szóval semmi fődözék.

Ekkor jó ötlete támad. A malacot lelötte s a kövér malacot használta fődözetnek s a mögül lövöldözött az angol őrségre és oly sikeresen, hogy hármat lelőtt, kettő pedig megszaladt. Erre a vadászásával szépen földarabolta a malacot és amennyit bírt, magával vitt, amit pedig nem bírt elvinni, meghempergette a sárban, hogy az angolok, ha visszatérnek, ne élvezhessék a pecsenyét.

Husz búr megvert egész zászlóalját.

Egy zászlóalj katonaságot küldött ki Methuen lord földerítő szolgálatra.

— No ezeket meg kell tréfálni — mondta Cronje. Husz ember vissza fogja kergetni őket.

Ki is választott husz jó lövőt, akik az utmenti bokrokban húzódtak meg. Egy embert pedig, aki erre önként vállalkozott, előre küldött, hogy maga után csalja az egész zászlóalját. A búr észrevétlenül megközelítette a megerősített járort. Fölmászott egy fára s ezer lépésnyire lövöldözgetett rá és csaknem minden lövése talált. Az angolok ennek dacára közeledtek. A búr erre leugrott a fáról és futásnak eredt. De csak a legközelebbi fődözékig, ahonnan újra kezdte a lövöldözést.

Az angolok dühösen rontottak utána az uton. A búr csak csalta őket tovább s ő már elhaladt azon bokrok mellett, ahol társai rejtőzködtek. Az angol lovastisztek előre lovagoltak, míg a csapatok gyors menetben közeledtek.

— El kell fogni azt a szemtelen fickót — kiáltott az őrnagy — élve vagy...

Tovább nem mondhatta. Husz lövés dördült egyszerre, utána megint annyi s még a váratlan támadás irányát sem tudták meglepetésükben megállapítani, már is valamennyi tisztje a zászlóaljnak elesett. A megriadt legénység eszeveszett futásnak eredt. A láthatatlan ellenség pedig halomra lötte a menekülőket mindaddig, míg a lőtávolból ki nem értek. A zászlóalj fele pedig már akkor hiányzott.

Joubert.

Joubert Péter, mikor a háboru kiütött, nagy betegen feküdt az ágyat. A natáli hadjárat tervét azonban betegágyában elkészítette, míg Cronje Ferdinándot Kimberley ellen küldte. Nem adott neki semmi utasítást. Tudta, hogy Cronjenek nincs szüksége arra.

Néha azonban megjelent a harctéren és oly erélyesen működött, hogy még barátaí előtt is sikerült eltitkolnia szenvedé-

seit. Tudta, hogy betegsége gyógyíthatatlan, hiszen a gyomorrák feltétlenül halálos. De azért az utolsó napjáig főnnjárt és dolgozott. Mikor hirtelen ágyának esett, így szólt a környezetéhez:

— A holnapot nem érem meg.

Felesége és családja tagjai sirtak.

— Ne sirjatok, hiszen még Transwaal területére nem lépett az ellenség. Legyetek erősek. Könnyítsétek meg halálotomat azzal, hogy erőseknek lássalak benneteket utolsó perceimben. Akkor azzal a tudattal halok meg, hogy mienk lesz a győzelem.

Gyorsan következett a végső tusa. A szava egyre gyöngébb lett.

Könytelen szemekkel álltak körül a haldokló ágyát. Dacosan, mereven nézték halványodó orcáját.

Nem szabad volt könnyűt hullatni, mert a tábornok úgy kívánta, hogy erősek legyenek.

— Tíétek a győzelem — sóhajtott föl utoljára a hős.

Nyugodtan halt meg, mert övéit erőseknek látta.

Lengyel Lőrincz

cs. és kir. udvari butor-gyáros.

Ujonan, modern berendezett műasztalossága

Vadász-uteza 2. sz.

Elvállal a legjutányosabb árak mellett kizárólag szolid kivitelben, előadott vagy saját tervek szerinti egyes butorok vagy egész berendezés készítését. Klauzál-teri fényesen berendezett butor-áruházában pedig kész butorokból állandó kiállítás van.

Leintett tanfelügyelő.

Dorosma Tergina Gyula dr. ellen.

Ime a következménye azon hajszának, mely a mult évi általános választások után indult meg azon tanítók ellen — csodálatos véletlen igazán — akik Kelemen Béla függetlenségi jelöltre szavaztak. A botnak, úgy látszik, két vége van, mert most a másik végével ugyancsak kiporolta Dorosma város képviselőtestülete a tanfelügyelőt.

Ilyen eset még nem is történt még az országban és ez oly páratlan, hogy következményei előre nem láthatók, mert hiszen Dorosma képviselőtestületének határozata a kormány elé kerül, sőt rövid idő mulva Kistelek, Horgos képviselőtestülete is ilyen határozatot fog hozni, Csongrád város képviselőtestületében pedig már a napokban kerül szőnyegre ilyen irányú indítvány.

Ez az erélyes föllépés azonban, úgy véljük, nem a tanférfiúnak szól, hanem a hatáskörét tullepő állami tisztviselőnek, akit ilyen lehetetlenné tesznek a saját tulkapásai.

Magát a tényt a következő levél világítja meg:

Tekintetes szerkesztő ur!

Szegeden a legutóbb megejtett törvényhatósági bizottsági tagok választása alkalmával Szeged értelmes választó közönsége fényesen beigazolta, hogy dr. Tergina Gyula királyi tanfelügyelő Szegeden már teljesen eljátszotta az ilyen diszes állással járó bizalmat, amennyiben a törvényhatóság választott tagjai közül alaposan kibuktatta. Mi előttünk, kik Szeged város mozgalmait élénk figyelemmel kísérjük, mondhatom, hogy Tergina bukása, míg egyrészt meglepetést, másrészt azonban örvendetes meglepedést keltett. Mert Tergina urat mi is olyannak ismerjük, hogy ha ő például nálunk pályáznék a törvényhatósági bizottsági tagságra, hát bizonyára állithatom, hogy ugyanazon sors érné, amilyenben Szegeden részesült.

Tergina urnak óriási hibája van sok

hasontermészetü bogarai között, de én csak egyet említek meg, azt, hogy rendkívüli módon befolyásolható. Már pedig a kir. tanácsos tanfelügyelőnek — kitől azonban tanácsot még soha sem kértek — kire oly fényes és felelősségteljes állással járó teendők ellátása van bizva, minden tekintetben erélyesnek és a mi fő, mindenkiel szemben igazságosnak kellene lennie.

Nem szabadna erélytelennek lennie, nem szabadna megengednie, hogy a szépen fejlődésnek indult tanügy kimondhatatlan kárára, olyan egyének gyakoroljanak döntő befolyást, akiknek a tanügy fontosságáról még csak halvány fogalmuk sincs, amint ez Dorosmán ezidő szerint láttatik el.

Kineveztetnek gondnoksági tagokká olyan egyének, kik lehetnek egyébként jó szántóvető emberek, de a tanügyhöz éppen annyit értenek, mint a tyuk az abc-hez. S mindez miért? Hát egyszerűen azért, mert az értelmesebb egyének Tergina dr. tanfelügyelősége alatt látva és tapasztalva a minden cél nélküli kapkodást és az illetéktelen egyének befolyásának káros következményeit, egymásután mondatta le gondnoksági tagságukról és lassankint oda fejlődnek a viszonyok, hogy Dorosmán egyáltalában nem lesz irni-olvasni tudó ember, aki a gondnoksági tagságot elvállalná.

Vagy talán Tergina ur éppen ezt akarja?

Hogy Tergina ur Dorosmán viselkedésével milyen szeretetnek és tiszteletnek örvend, nem mondok többet, csak egyszerűen közlöm Dorosma község képviselőtestületének f. hó 12-én tartott közgyűlésének hitelesített jegyzőkönyvi kivonatát, amely abból az alkalommal hozatott, hogy Tergina a községtől iskolai célokra egy kis telek átengedését szorgalmazta. Szól pedig a határozat a következőkép:

„Dorosma községi képviselői közgyűlése 3 szavazat ellenében határozatilag kimondja, hogy Csongrád megye királyi tanfelügyelőségével addig, amíg annak élén dr. Tergina Gyula kir. tanácsos áll és ügyeit intézi, vele nem tárgyal, és a telek átengedése tárgyában kelt átirata felett egyszerűen napirendre tér.“

Ehhez a határozathoz azt hiszem, nem kell bővebb magyarázat és azt hiszem, hogy az ilyen határozatok legjobban egyengetik az utat Tergina főigazgatóságához. A határozathozatalnál az volt a legérdekesebb mozzanat, hogy a közgyűlés azon tagjai, kik iskolai gondnoksági tagokká — Tergina ur jóvoltából csak legutóbb nevezettek ki, — elfelejtettek Tergina ur mellett szavazni.

ifj. Czékus Ferenc.

Ez az eset, mely élénk világot vet a megyei közállapotokra és Tergina népszerűségére, nagy feltűnést keltett a megyében. A dolgot szóvá fogják tenni a megyegyűlésen, esetleg a képviselőházban is.

Haggenmacher - sör csarnok.

Hétfőn

Urbán Lajos,

a hét minden napján pedig Szeged város legelőkelőbb zenekarai tartanak hangversenyt.

Tisztelettel

Horváth János,
vendéglős.

Horgos népe az orvosa ellen.

Panaszok és sérelmek.

Alig tettük közzé a „Független Közvelemény“ legutóbbi számában a felhívást Horgos közönségéhez, hogy mindenki jelentkezzen dr. Széll Gyula meghatalmazott ügyvédünkkel, ha pana sza van dr. Buda (Beck)

Nándor községi orvos ellen, már is tömegesen érkeznek a panaszok.

Ime néhány mutatóba:

Boberai József a kis halottjához kétszer is hívta az orvost. Nem ment. Oda kellett vinni hozzá a halottat.

Ugyanígy tett Miskolczi Istvánnal is. Az ő halottját az utcán nézte meg.

Farkas Pál halottját úgy vizsgálta meg, hogy a gyászmenetet megállította az uton.

Erdélyi József a legény fiát úgy hozta be kocsin a községbe, de nem részesült orvosi segítségben, mert az orvos egész nap nem volt otthon. Reggeltől estig várták, de hiába. Akkor vissza kellett vinni a beteg legényt a tanyára és kocsin szállították Kanizsára, ahol végre orvost találtak. A községi orvos ur ekkor a vonalon volt, mint vasuti pályorvos.

Erdélyi Mihály tanyai lakosnak meghalt a lánya. Behozta a községbe, hogy Juhász István házatól temettesse el. Hívta az orvost hullaszemlére, de Buga ur, bár már a pap is ott volt, addig nem ment el, amíg a család egyik trachomás tagjának tíz korona kezelési díját le nem fizette Erdélyi Mihály, holott a trachomás betegeket a község által, külön e célra megszavazott öszszegért tartozniuk gyógykezeltetni.

Kálmán Antalnak a felesége gyermekágyat fektet. Súlyos beteg volt a szegény asszony. Két emberélet forgott veszélyben. Kálmán Antal maga ment az orvosért, de otthon nem találta, hanem a kocsmában mégis föllelte. Kártyázott. Itt kérte, hogy jöjjön a beteghez. Feleletül fenyegetést és a kocsmából való kiutasítást nyerte. Nagy tömeg sereglött össze a kocsmában előtt és már fenyegető magatartást kezdett tanúsítani, mikor Kálmán Antalnak sikerült a kötelességtudó orvost elhuzni a kártyasztaltól.

Tóth Godó Sándor gyermeke meghalt. Hazahozta a községbe, hogy eltemettesse, de az orvos nem ment el a halottat megvizsgálni, hanem a házához vitette.

Erdélyi Mihály csantavéri illetőségű fia június 17-én leesett a kocsiról és karját törte. Keresték az orvost, de nem találták, mert Szegeden volt.

Folytassuk?

Több horgosi lakos.

Van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, hogy a

kövező mesterséget

tovább folytatom és minden e szakmába vágó munkát a legpontosabban és megelégedésre teljesítek.

Ripner Fülöp,

Dugonics-utca 20.

Király Bernát ur

mai naptól kezdve megszűnt a cég tagja lenni és vele semmiféle összeköttetésünk sincs, mit ezennel t. üzletfeleink szives tudomására hozunk.

Szeged, 1902. június hó 14.

Teljes tisztelettel

Szegedi hordógyár

Tenner M. László és Társa.

Ujdonságok.

— **Az igazi érdem jutalma.** Szeged város köztörvényhatósági bizottságának egyik szorgalmas tagja, dr. Kormányos Benő indítványt nyújtott a közgyűlés elé, hogy Szeged közönsége válaszsza díszpolgárává Róser Ádámot, aki a legelső gyertyamosi tápintézetet alapította Szegeden és aki hervadhatatlan érdemeket szerzett a délvidéki németiség megmagyarosítása, de különösen

az új nemzedék hazafias, magyar szellemű nevelése körül. Alkalmassabb időt keresve sem lehetett volna találni a mostaninál, midőn a pángermán bujtogatót, Korn Arthurt elítélte a szegedi esküdtszék. E törzsökös magyar város közönsége méltóképp büntette a gonoszt, aki átkos működésével romba akarta dönteni Róser Ádám művét, amelyért ő egész életén át küzdött. Itt az ideje most már, hogy ugyancsak Szeged város polgársága méltóképpen ösmerje el az érdemet is, aminek legalkalmasabb formája dr. Kormányos Benő indítványa. Igaz, hogy akadnak, akik húzódnak tőle, sőt sokan méltatlankodnak is, hogy őket előzetesen nem kérdezte meg az indítványozó. Ez azonban csak az a bamba és főispáni parancsszóra váró töredék felfogása. Utóvégre is minden városi képviselő járjon a maga lábán és ha indítványozni akar valamit, ne kérje ki előzetes engedelmét senkinek. Az akadékoskodók azon ellenvetéssel is vanfnak, hogy nem ösmerik Róser Ádámot. Hát ez kifogás? Bizonyára az indítványozó maga sem ösmeri személyesen, de ösmeri működését. Ez pedig elegendő. Eddig parancsszóra választotta Szeged a díszpolgárai nagyobb részét. Maga a hatóság volt a kezdeményező. De úgy tudjuk, a kezdeményezés jogát nem sajátította meg ki a hatóság. Az igazi érdemet másnak is észre szabad venni és a díszpolgárokat nem okvetlen szükség a kormánypolcon keresni. Szeged város közönsége egyébként önmagát tiszteli meg azzal, ha Róser Ádámot díszpolgárai közé sorozhatja.

— **Kossuth levele a tápéi választókhöz.** Kossuth Ferenc, az országos függetlenségi és 48-as párt elnöke a következő levelet intézte a tápéi kerület függetlenségi és 48-as párti választó polgáraihoz:

Szeretve tisztelt polgártársam!

Mint jó hazafihoz fordulok Önhöz, felszólítva önt arra, hogy sorakozzék a függetlenségi és 48-as lobogó alá. Atyáink e dicső jelvényét Kelemen Béla kezére bízta a kerületi párt s e jelölést az országos központ színté magáévá tette, mert megbizik Kelemen Béla hazafiságában és ismeri kiváló tehetségét. Legyen ő a tápéi kerület függetlenségi képviselője!

Szűnjék meg a tápéi kerület azok közt szerepelni, amely kerületek megadással tolják az osztrák közönséges rendszer rozoga szekereit és álljon be azon kerületek közé, amelyek felemelt fővel követelik vissza a haza függetlenségét s állami jogainak teljesítését s melyeknek kivívása nélkül nincs nemzeti jólét, nincs népszabadság.

Számitok az ön hazafiságára.

Honfitárs

Kossuth Ferencz.

— **Vizsgálat a tápéi kerületben.** A képviselőház az igazoló bizottság javaslatára a tápéi kerületben vizsgálatot rendelt el a múlt év október 2-án megtartott képviselőválasztás alkalmával üzött visszaélések miatt. A vizsgálat híre nagy rémületet keltett az Enyedi-párt kortesi körében, mert attól tartanak, hogy a vizsgálat még több cudarságot ki fog deríteni, mint ami a kuria által elrendelt vizsgálat alkalmával kiderült. Ennek a vizsgálatnak alighanem erkölcsi halottjai lesznek többen az Enyedi-párt kortesei közül. Egyéb célja nincs is ennek a vizsgálatnak, melynek megindítását a függetlenségi párt szorgalmazta, — mert hiszen az nem lehetséges, hogy néhány elvetemült alak miatt a kerület képviselőküldési jogát felfüggeszszék. A vizsgáló bizottság elnöke Belitska Béni, jegyző Kubinyi Géza és tagja Barabás Béla. A kiküldött bizottság szombatán már meg is kezdi működését és 30 nap alatt köteles a vizsgálat eredményét a képviselőháznak bejelenteni. A választás így az őszelőre vagy a nyárutóra marad. Ez a késlekedés ugyan tovább is izgalomban tartja a kerületet, de Kelemen Béla győzel-

mét annál inkább biztosítja. Eddig nagyképűsködtek az Enyedi-párti kortesek, bezzeg most vakaródnak már, hogy a puska hátrafelé sült el.

— **Az új szervezet.** A város új szervezeti szabályzatát most tárgyalta le a közgyűlés. Talán mondanunk is fölösleges, hogy rendkívül sok időt fecséretek el ismét haszontalanul, mert az új szervezeti szabályzat csöppet sem jobb a réginél, sőt határozottan rosszabb. Ezért bizony kár volt oly nagy hűhót csapni. Inkább maradt volna meg minden a régiben. Bizunk azonban abban, hogy a kormány az új szervezeti szabályzat több pontját nem fogja jóváhagyni. A fizetés-rendezésből is mi lett? Még több passzra fog okot szolgáltatni, mert hiszen a fizetéseket nem emelték az egész vonalon, sőt inkább leszállították. Így megszüntették a II. osztályu irnoki állást, az I. osztályu irnokok fizetését pedig 1200 koronáról 1000 koronára szállították le. Hát igazság ez? Eddig például az I. osztályu irnok kapott 1200 korona törzsfizetést és 120 kor. átalányt, tehát összesen 1320 koronát — lakbér nélkül. Az új szervezet szerint fog kapni az I. osztályu irnok 1000 korona törzsfizetést és 320 korona lakbért, tehát összesen 1320 koronát. Kérdjük már most, mért küzdöttek akkor éveken keresztül e szegény és nyomorultul fizetett emberek a lakbért? Hiszen ezek ki vannak játszva! Amit egyik kezével adott nekik a törvényhatóság, a másik kezével visszavette. De van még sok egyéb pontja is az új szervezetnek, amely azt mutatja, hogy kerülve kerültek megalkotásakor az igazságot.

— **Az erkölcsbírák.** A tápéi kerület ellen elrendelt vizsgálatot régen emlegették az Enyedi-párt kortesei és hogy azt el is rendelték, Enyedinek tulajdonítják a kerületben. A vizsgálatról azonban ők rökönödtek meg a legjobban, mert addig emlegették az ördögöt, míg az megjelent. De hogy a nagyközönség is megtudja, kik a tápéi kerület erkölcsbírái, bemutatjuk őket: Enyedi Lukács, Szivák Imre és Novák Jóska. Ezen jeles urak ösmerik a tápéi kerületet, hiszen mindhárman voltak jelöltek és képviselők benne és ők honosították meg ott a választási visszaéléseket és egyéb erkölcstelen-ségeket. Most erkölcsbírái ők e kerületnek és a képviselőküldési jogától akarják megfosztani. De nem ám azon visszaélésekért, amik a legutolsó választáson történtek, hanem azon visszaélésekért akarnak büntetni a kerületet, amiket ők követtek el azelőtt. Minden eszközt megragadnak, hogy lehetlenné tegyék Kelemen Béla győzelmét, nehogy az ő győzelmével megtisztulhasson a kerület. Az ő céljuk most a boszuállítás. Tervük azonban csak részben sikerült, mert a parlamenti vizsgáló bizottságban ott lesz Barabás Béla is, a függetlenségi és 48-as párt alelnöke, aki vigyázni fog arra, hogy törvénysértés ne történhessen és az igazság, amelytől reszket a tarisznyás had, kiderüljön.

— **Az adóvégrehajtás áldozata.** Az adóbehajtás durva módon szokott történni. De ezen nincs is mit csodálkoznunk. Az ellen azonban már igenis fölszólalunk, hogy olyan kegyetlen dolgok előfordulhassanak, mint történt a minap is. Egy szegedi cég ellen néhány korona adóhátralék miatt árverés volt kitűzve. A cég tulajdonosa nem volt a városban és — bárha az adóhátralékra akár százsoros fedezet is van, — a végrehajtó el akarta szállítani a lefoglalt tárgyakat. A cég tulajdonosának áldott állapotban levő feleségét mód felett fölizgatta ez a dolog, úgy hogy ágyának esett. Véletlen szerencse, hogy komolyabb következménye nem lett a dolognak. Fölhívjuk az ilyen esetekre az adóügyi tanácsos figyelmét és bizunk benne, hogy emberséges bánásmódra fogja kioktatni a végrehajtókat.

— **Zarándokút az Árpád-szoborhoz.** A szegedi szombatos-társaság az idén is elzarándokol Pusztaszerre, a Honfoglaló szobrához, hogy lerójják ott a kegyelet adóját. A zarándoklás az idén sokkal nagyobb szabású lesz, mint eddig. Az idén már ezrekre menő tömeg zarándokol ki az Árpád-émlékhez, ahol istentisztelet fogja megelőzni az ünnepeket. A nép „pusztaszeri búcsúnak” nevezte el augusztus első vasárnapját, amikor a zarándoklást rendezti a szombatos-társaság, melynek tagjai már is serényen buzgólkodnak azon, hogy az idei zarándoklat országos jellegű és jelentőségű legyen.

— **Az elüldözött vállalkozó.** Többször megemlékeztünk arról, hogy a Nemes L. és társa szegedi cég egyenruházati gyárat akart Szegeden berendezni. Csak helyiséget kért a várostól a régi, ócska sörházlakatnyában vagy a régi csapatkórházban — de nem kapott. Ridegen visszautasították. A következménye pedig ennek most az lesz, hogy a Nemes L. és társa cég elköltözik Szegedről, elmegy Hódmezővásárhelyre, ahol bizonyára jobban meg fogják becsülni az olyan vállalkozót, aki több száz munkáskéznek ad kenyeret. A vesztes a dologban Szeged város és közönsége, mert több száz ember kenyerét veszti miatta. Vajjon ad-e majd ezeknek kenyeret a város.

— **Az akadékoskodó hatóság.** A szegedi főkapitány ismét fényes tanujelét adta annak, mennyire szívén viseli a város iparjának fejlődését. A szolnoki Vigh-cég egyik tagja, mint már régebben említettük, Szegeden települt le, hogy gőzfűrésztelepet létesítsen. Először a város egyik újszegedi telkét akarta megvenni, de nem adták oda, illetve oly lehetetlen nagy árat kértek érte, hogy nem vehette meg a cég. Időközben azonban a Vigh-cég mégis vett telket az újszegedi Tiszaparton. Serényen megkezdte az építkezéseket is, úgy hogy nemsokára el is készül vele. A gőzfűrészgégyárat rövidesen üzembe is akarja venni, miért is telepengedélyért folyamodott. Itt váratlan akadályra bukkant, mert a főkapitány nem akarja megadni az engedélyt. A kifogása az, hogy a szomszédos villákban nem tudnak majd aludni, ha éjjel dolgoznak. Ez a főkapitány ellenérve. Hatalmas érv, az bizonyos. Be kellene cserepezettni a kobakját érte. Mintha bizony a Löwy-féle gőzfűrésztelepen az éjjeli munka zaját nem hallanák a szomszédok, vagy mintha a kendergyár büzt nem éreznék az egész város — és ezek megkapták mégis a telepengedélyt. Ezeknél nem akadékoskodtak, csak éppen most csökönysödött meg a főkapitány. Szerencsére nem egészen ő rajta áll a telepengedély meg vagy meg nem adása és bizunk benne, hogy akad még, aki kioktatja arra, hogy a hatósági személynek magánérdek főlött kell állani.

— **Az ál-újságírók.** Az utóbbi években különösen felszaporodott azon szélhámosok száma, akik újságíróknak adván ki magukat végigzsarolják az egész országot. A közönség persze felül nekik és jószívűen engedi magát zsaroltatni. Különösen az állás nélküli újságírókon szokott megenni a szive, holott igazi újságíró a legritkább esetben szokott állás nélkül lenni, de ha ez meg is történhet olykor, akkor sem szokott kéregetni, mert a vidéki hírlapírók országos szövetsége segítyezi. Szegeden rövid idő alatt két ilyen szélhámos fordult meg. Ifju Bige György, akit a végzet Budapesten ért utól és holmi Békefi Sándor nevű alak. Mindkettő csinos összegeket koldult össze. Bige Budapesten ragadt lépen. A rendőrség koldulásra érte és ezért 50 napi elzárásra ítélte, azonkívül öt évre kitiltotta a főváros területéről. Jelenleg a tolonc-ház lakója. Békefi Sándor még nem került elő, de itt bujkál, a kör-

nyéken és úgy látszik, álnév alatt folytatja a jószívű emberek sarcolását. A tisztességes újságírók érdekében szólítjuk föl a közönséget, hogy az ilyen szélhámosoknak ne üljön fel, hanem az adományokat juttassa el inkább a vidéki hírlapírók szövetségéhez. Így legalább nem csavargókat és szélhámosokat istápol a könnyen hívő és jószívű közönség.

— Mint értesülünk, a Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank ezen előzékenységeről általánosan ismert, előkelő fővárosi pénzintézet újabban jelzálogosztályt nyitott s ajánljuk mai számunkban megjelert idevonatkozó hirdetését, különösen gazdaközönségünk figyelmébe.

— **Igyunk Boholti vizet!** A legolcsóbb és legegészségesebb ásványvíz az erdélyi Boholti-víz. Olcsóbb a szódánál és a legelső orvosi szaktekintélyek gyógyvizként ajánlják. A szegedi főraktár kezelőség lapunkban közölt hirdetésre felhívjuk az olvasó figyelmét.

Ekszerüzlet megnyitás.

Van szerencsénk a t. közönséggel tudatni, hogy

**Klauzál-tér 8. szám alatt
(Lengyel-palota)**

ékszer- és órász üzletet nyitottunk.

Nagy választéku készletet tartunk a legmodernebb arany- és ezüst ékszerárúkbán, a legkitűnőbb gyártmányu zsebórákban (u. m. Omega, Schaffhausen, Glashütte, Patek stb.), valamint művészi kivitelű ezüst és chinaezüst háztartási cikkek és díszműtárgyakban, nemkülönbön elsőrendű evőeszközökben, mely árúkkal igen előnyös összeköttetéseink folytán a legutányosabb árban szolgálhatunk.

Lelkiismeretes kiszolgálásról a n. é. közönséget biztosítva, maradunk

Teljes tisztelettel

Kiss Testvérek.

Pletykák a korzóról.

Télen a Kárász-utcán és a Széchenyi-téren vonulnak sétára városunk divathölgyei és villamos fényénél folytatják tere-feréiket az utánuk haladók gyönyörűségére.

A tavaszi napsugár megváltoztatja a séta rendjét, elcsábítja őket a Stefánia sétányra, hol balzsamos a levegő és a katonazene indulóira vonulnak fel a tarka-barka toillettek. Ha leülünk a 4 filléres székre, kényelmesen szemlélhetjük a tömeget és szemünk lassankint kifárad a secessió színvegyülékével díszített piperedarabok drágaságain.

Hagyjuk a bölcsességet, a magunk fajta agglégények ugyanis számkivetettek a hölgyek szemeiben s mondhatom gyűlölt alakok, kik czéltalanul bolyongnak a szépek csábversenyén, mert szívük vértelve van a nősülés ezer veszélyeivel szemben.

Mi csak nézünk és gondolkozunk, hallgatunk és nem házasodunk.

Ilyen semmi vagyok én is hölgyeim, de azért nem fognak haragra kelni, mert agglégényi elveim mellett is csodálom önökben a teremtés remekét, vagy mint a nagy német költő mondja: „koronáját”, melybe a moderna század reális fölvilágosodottsága csempészte be a hamis köveket.

Ne cáfoljanak meg, majd mesélek, mert míg szememet végig jártatom kalapjaik viráglegelőjén, addig a fülem megtelik a körülöttem ülők mende-mondáival, kik a ruhák

birálgatása kapcsán eljutnak a családi dolgokig és akarva nem akarva hallanunk kell egyeseknek multjáról, mit régi ismerősök és jó szomszédok nyelvei továbbtanak érdekes történet gyanánt.

Szombaton is ott ültem szokott helyemen, néhány ilyen fáradhatatlan nyelv és kitűnő emlékező tehetséggel rendelkező egyéntől körülveve, akik szórakozásomat annyira támogatták, hogy a banda cintányéra sem sértette többé dobhártyámat, mely feszült figyelemmel igyekezett felfogni a pici szájakkal közvetített csipős megjegyzéseket.

Hogy kinek van a ruhája készpénzen és kié részletre, melyik asszonynak van hadfi udvarlója vagy civil, kik élnek galambok módjára vagy tigrisek gyanánt és hol kopogtatnak leggyakrabban a számlákkal, sőt uramfia még azt is kellett hallanom, hogy városunk egyik Junó termetű asszonykája bab és tarhonya levelesen takarítja meg divatos selyem blouzait.

— Nézd csak — bökte oldalba egyik szomszédom a másikat — itt jön a Mary nagysága. Pár év előtt csak Márinak neveztek, nyurga kis paraszt leány volt és a néhai meztitábakat most szürke szarvasbőr cipők takarják.

— Hja, fölvitte az isten a dolgát!

— Régente gárdirozás nélkül szaladt a tejfeles bőgrével, ma angol társalkodónője a „Miss” szóval tiszteli!

— Látod ezt a komédiát? Ilyen izlést.

Éppen olyan papagály lesz már, mint az anyja! Jó volna már kissé hosszabb szoknya, hisz van legalább is 22 esztendő! Két vőlegény is elhagyta, az egyik azt tervezte felőle, hogy nagyon sovány és vattával nem akar kötni házasságot, a másik meg azt mondta, amilyen szép a Micike, olyan liba, no de azért férjhez fog menni, mert az apja kijelentette, hogy hozomány helyett teljes ellátást ad az új párnak, ez pedig elég kecsgetető azoknak, kik fizetésüket a kártyaasztalon szokták letétbe helyezni.

— Ezek meg itt karöltve hazudják a boldogságukat, pedig úgy élnek, mint a kutya meg a macska. Három évig laktam a közelükben, csak az ablakomat kellett kitérnom, hogy hallhassam a szép titulásokat. Nem is szellőttem még életemben annyit, mint akkor. Nincs az a cseléd, aki két hétnél tovább kiállja náluk, azt mondják, hogy vegetáriánusok. Az ám, hogy ne kelljen a cselédnek hust adni, de bezegg szalokban készülnek a ruhák. Sokszor mondja a mosónője, hogy két jó ingénél többet még nem látott.

— Nézd, ez meg hogy fikszirozza a lányokat, jobb volna, ha már megfősülne, de nem kellene ám neki az uri kisasszonyok, jobban tetszenek neki a parasztmeccskék.

— Ez a fehér csipkeruhás dohánygyári lány volt, megunta a szivarillatot és most egy házasember szerelmét viszonzza. Az asszony napról-napra halványodik a sok gyermek okozta gondban, ő zongora mellett trillázik, az anyja meg éjjel kávéházakat surol.

Bizonyára többet is hallhattam volna, de kóválygó fejem távozásra kényszerített, a jövőre azonban igyekezni fogok ismét ilyen kedves és mindent tudó asszonyok közelében élvezni a sétahangversenyt, melynél az ő nyelvük képezi az igazi nagy dobót.

Pály Testvérek vasöntőde és gépgyára

Szegeden, Kálvária-utca.

== Gyárt: ==

Borsajtókat, Felvonó darut.

Elvállal:

Gépjavitásokat, új gépek és géprészek, vasöntvények készítését. Szij- és fogaskerekek, tengők, csapágyak, gőzmalom-, téglagyár- és kendergyár berendezéseket.

Irodalom, művészet.

Pusztaszer. A tápéi kerület függetlenségi és 48-as pártjának politikai lapjának, a „Pusztaszer“-nek legközelebbi száma a hét folyamán fog megjelenni gazdag és változatos tartalommal. Vezércikket a lap számára ismét Kossuth Ferenc, az országos függetlenségi és 48-as párt vezére irt. A lap előfizetési ára félévre egy korona. Kéziratokat és hirdetéseket szerdán délig vesz föl a szerkesztőség és kiadóhivatal. (Szeged, Horváth Mihály utca 7.)

Az „Igaz Szó“ föltámadása. A szabadtéri „Igaz Szó“ című ellenzéki lap, amely kiméletlen hangon ostromozta eddig is a hatóságok visszaéléseit, de különösen Mamusch Lázár polgármestert és cinkostársait, legközelebb újra meg fog jelenni. Az „Igaz Szó“ tulajdonosa és felelős szerkesztője Rostkowitz Arthur lesz.

Divatárúk

ugymint

**nyakkendőf, czipők,
kalapok, fehérneműek**
olcsó árban kaphatók

Syéres Márton

divatáruházában

Szeged, Tisza szálloda mellett.

Szerkesztői üzenetek.

B. (Kistelek.) Csakis az esetben vagyunk hajlandók közölni ilyen élesen támadó cikk-sorozatot, ha minden adatát bebizonyítottuk látjuk, amint a horgosi orvos eseténél is. Alapítványunk nem bántunk senkit. Ha azonban összeszedik a bizonyítékokat és tanuvallomásokkal igazolják panaszait, akkor — de csak akkor — kiadjuk a cikk-sorozatot. Addig félretereszük.

Több tanító. (Dorosma.) Köszönjük a figyelmet. Mi is kíváncsiak vagyunk arra, hogy a „kerékpáros“ kortes miféle ürügy alatt igyekszik megint megpuhítani önmagát.

Szeged szab. kir. város tanácsától.

22,089/1902.
szám.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 302/1902. kgy. sz. határozatából folyólag a felső- és alsó tiszapart s annak mellékutcaiban készíthető burkolatokhoz szükséges kő és egyéb anyagok és pedig mintegy 674,4 m³ terméskő, 1630 drb kockakő, 705 m³ kavics s 1534 m³ zuzalék szállításának, valamint a terméskő Mac-Ádám és kockaburkolatok készítése s az azokkal kapcsolatos kő, homok s kavics fuvarozási munkálatoknak vállalati uton leendő biztosítása iránt az I. tan. ügyosztályban (városi bérház I. emelet) **f. évi július hó 1-én délelőtt 10 órakor** tanácsai jóváhagyás fentartása mellett zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Ajánlat vagy az összes anyagszállításra, úgy a

burkolási s azzal kapcsolatos munkákra együttesen, vagy csupán az anyag szállításra tehető. Az anyagszállításnál is az egyes anyagokra külön, tehető ajánlat.

Csupán a burkolási munkákra ajánlat nem fogadtatik el.

Az összes, tehát az anyagszállítási és burkolási munkálatra együttesen teendő ajánlatához az ajánlati összeg 15%-a, a csupán anyagszállításra teendő ajánlatához az ajánlati összeg 10%-a mint bántópenz csatolandó, amely a zárt ajánlatra nézve is 30 napig biztosítékul szolgál.

A most jelzett bántópenzzel ellátandó zárt, szabályszerű ajánlati levelek az árlejtés napjának délelőtti 10 órájáig a tanácsai iktató hivatalba nyújtandók be.

Elkészve érkezett, kellő bántópenzzel el nem látott szabálytalan avagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A közzétett ajánlatokhoz ajánlattevő pecsétjével ellátott minta anyagot mellékelni köteles.

A vállalati feltételek fent jelzett ügyosztályban a hivatalos órák alatt betekintheők s ugyanott ajánlati űrlapok is rendelkezésre állanak.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1902. június 19-én tartott üléséből.

Pálfy Ferenc,
polgármester.

Nagyszabeni Általános Takarékpénztár

törlesztéses jelzálog-kölcsönöket engedélyez városi lakházakra, földbirtokokra és építkezési kölcsönöket megszavaz a költségelirányzat és tervrajz alapján a következő feltételek mellett:

20,000 koronától és feljebb:	
35 évi törlesztésre, évente 6 K. 22 F. tőkekamat	törlesztés
41 évi „ „ 5 K. 92 F. „	„
4000 koronától és feljebb:	
10 évi törlesztésre, évente 13 K. 02 F. tőkekamat	törlesztés
25 évi „ „ 7 K. 50 F. „	„
40 évi „ „ 6 K. 38 F. „	„
1000 koronától és feljebb:	
15 évi törlesztésre, évente 10 K. 02 F. tőkekamat	törlesztés
18 évi „ „ 9 K. 02 F. „	„
23 évi „ „ 7 K. 96 F. „	„
32 évi „ „ 9 K. — F. „	„

A kölcsönök készpénzben lesznek kifizetve. Kölcsönkérvények lakházakra és földbirtokokra Schaffer Vilmos bankigazgató urnál Szegeden nyújtandók be.

Értesítés.

A t. közönség tudomására hozom, hogy **Horváth Mihály-utca 7. szám alatt (a Gönczi-nyomda mellett)**

műczímfestő műhelyt
nyitottam.

Tanulmányaim Bécsben végeztem s így a legnagyobb igényeknek minden tekintetben megfelelek.

Elvállalok üvegfeliratok festését, aranyozásokat a legjutányosabb áron, gyorsan és pontosan.

Kiváló tisztelettel
Winterstein D.
czímfestő.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden apró hirdetés beiktatása legalább 50 fillérbe kerül és 15 szó lehet, minden további szó 4 fillérbe, vastagabb betűkből 8 fillérbe kerül. Az apró hirdetések előre fizetendők. — Ertesítéseket a kiadóhivatal ad; levélbeni kérdésekben a válasza való bélyeg melléklendő. **Telefon értesítéseket sohasem ad kiadóhivatalunk.**

Hölgyek, urak!

Ki óhajt házasságra lépni önök közül? Komoly szándék mellett és a helyzet, valamint vagyoni viszonyok tüzetes feltüntetésével írjanak „Boldogság“ címen a kiadóhivatalba. Titoktartás biztosítva.

Házasságot

óhajt kötni 3000 kor. jövedelemmel bíró állami tisztviselő. Csakis leányt 20—30 ezer korona hozományval. Titoktartás biztosítva. Arczkép melléklendő. Czim a kiadóba „Tanár“ jelígyével intézendő.

Goldmann Ignác

Szegeden, régi Zsótérház (Misi Zsiga ur órák üzlete mellett), Gouffrirozó (álló ránc), Plisserozó (fekvő ránc) intézete, műhímezési előnyomdával egybekötve. — Elvállal minden e szakmába vágó munkák (kelen-gyék) redőzését, ránczozását és préselését szövetekben, bármily szélességben, olesón, a legszebb kivitelben, a leggyorsabb elkészítésre.

Tolnai D.

uri szabó, Kelemen-utca 7., elfogad mérték szerint férfi ruhák készítését. — Állandó nagy raktár a legfinomabb angol, francia és honi szövetekből.

Kerékpározók

figyelmébe! Sokoldalú felhívásnak megfelelő ezuttal raktáron tartok mindennemű **kerékpár kelleket**, melyet rendkívül olcsó árban forgalomba bocsájtok. Ugyanitt kerékpárok javítása is elfogadtatik. Kellner Márton optikus, mechanikus, Szeged, Széchenyi-tér.

Elárusítónői

állást keres csinos, fiatal leány. — Beszéli a magyar, német és szerb nyelvet. Szép írása is van. Ilyen minőségben már volt is alkalmazva. Czime a kiadóhivatalban megtehető.

Football

és az összes hozzávaló cikkek, belső gummik, pumpák legolcsóbban kaphatók **Szántó József** kerékpár és varrógép üzletében Szeged, Széchenyi-tér 7. szám.

Házat

vagy telket óhajtok venni a nagykoruton belül. Ajánlatok levélben, utca, teleknagyság és utolsó ár megjelölésével a kiadóhivatalba küldendők „Települő“ címen. Bank vagy más teher is felemlítendő.

Diskrét

dolgok kipuholására vállalkozik magán-étektív. Irások megkereséseket „Diskrét“ jelige alatt a kiadóhivatal továbbít. Titoktartás természetesen.

Okleveles szülésznő,

aki egyuttal jól tud maszirozni is, elvállal születeket, fiatal anyáknak ad tanácsokat, sőt elvállal tartásra lebetegedés előtt álló anyákat. Vidékiek mellékeljék a választó bélyeget is.

Cím: özv. Németh Istvánné. Szeged, Rákóczi-utca 8. sz.

JANIK IMRE

tűzifa- és szén-kereskedése. **Bocskai-u. I. sz. a.** fakeskedést nyitottam, hol mindennemű tüzelő anyagok a legmérsékeltőbb árban kaphatók **Pontos** kiszolgálás.

Izléses fényképeket

készít olcsón a **„PANNONIA“** fényképezési műintézet. Szeged, Takaréktár-utca 3.

Új órák-üzlet.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a mai kor igényeinek megfelelő

órák-üzletet

nyitottam, hol mindennemű fali- és zsebórák nagy választékban kaphatók. Javítások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel

Kiss István

órák.
Kelemen-utca, a Hagenmacher sörcsarnok épületében.

Nagyszabeni Földhitelintézet

törlesztéses kölcsönöket engedélyez rendkívül kedvező feltételek mellett földbirtokra és nagyobb vidéki városokban — megelőző helyszíni szemle után — bérházakra is. A tőke a kamatfizetéssel együtt félévi részletekben törlesztetik 30¹/₂, 38 vagy 40%, év alatt, a kölcsön folyósítása készpénzben történik. — Kölcsönajánlatokat elfogad és felvilágosítással készségesen szolgál:

Halmi Mór
bank- és jelzálog-kölcsön-üzlete, Szeged, Tisza Lajos-körút 27. szám.

Alapított 1789.

Alapított 1789.

Politzer Sándor
 aranyműves, ékszerész, (Szeged, Klauzál-tér)

kap hatók
 diszes kivitelben, már a jövő héten diszes, ezüstből készült **Kossuth-melltük.**
 !! Művészi kivitel, olcsó ár !!

1916/1902. sz.

Verseny tárgyalási hirdetemény.

A közuti vashid összes alkatrészeinek mázolásai, valamint ezzel kapcsolatos mellékmunkák — a vaskorlátok és a kandelláberek mázolásának kivételével — vállalati uton leendő biztosítása iránt **f. évi június hó 25-én délelőtt 10 órakor** az I. tanácsi ügyosztályban tanácsi jóváhagyás fentartása mellett zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Miről vállalkozni szándékozik azzal értesítenek, miszerint az ajánlati összeg 10%-ával mint bántpénzzel ellátandó zárt ajánlati levelek az árlejtés napjának délelőtti 10 órájáig a tanácsi iktató hivatalba nyújtandók be.

Vállalati feltételek az I. tanácsi ügyosztályban a hivatalos órák alatt betekintheők.

Elkészve érkezett, kellő bántpénzzel el nem látott szabálytalan avagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1902. évi június hó 12-én tartott tanácsüléséből.

Pálffy Ferenc,
 polgármester.

**Magyar Leszámitoló-
 és Pénzváltó-Bank**
 Budapesten, V. Dorottya-utca 6. sz.
 Saját ház.

Befizetett részvénytőke
 30 millió korona.

A bank újabb a

jelzálog üzletet

vette fel üzleti körébe.

**Jelzálogkölcsonöket engedélyez
 földbirtokokra**

és városi nagy bérházakra saját kibocsátású
4 százalékos záloglevelek
 alapján 20 éves, 30, 40, 50, 60, 65 és
 70 éves törlesztésre a legelőnyösebb
 feltételek mellett.

A benyújtásokat a leggyorsabban bonyolítja
 le; minden megkeresést 48 óra alatt válasza-
 ban részesít.

MERCUR LITHOGRAFIA.

(Könyomda).

Minden e szakmába vágó munkákat a legizlésebb kivitelben és jutányosan készít

Tzschöckell Hermann
 Szeged, Vár-utca 1.

Tisza-fürdők.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a régi jó hírnevű **Nasitz-féle Tisza-fürdők** már megnyitáltak. Az **uszást szakképzett mesterek tanítják**, akik felügyeletről is gondoskodnak. — Bérlet-jegyek rendkívül jutányosak. Tanulók kedvezményben részesülnek.

Tisztelettel:

a tulajdonos.

Zsákkölcsonzó üzlet.

Tisztelettel tudatom a n. é. gazdaközönséggel, hogy a **Feketesas utcában**, a régi Zsótér-házban, a kötélgyártó-üzlethelyiségemben teljesen új **zsákokat és vízmentes ponyvákat** a legjutányosabban **kikölcsonzók.**

Ajánlom a n. é. közönségnek **kötél-
 áruimat.**

Kiváló tisztelettel

Klonkay Andor

kötél-gyártó.

Az unokáért.

Egyszerű, öreg emberpár. Redős arcuk, kérge kezük az első tekintetre elárulja, hogy azok közül valók, akik egész életükben dolgoztak és dolgozni fognak mindaddig, míg ki nem dülnek a sorbul.

Látszik, hogy idegenek a városházán. Nem sok bajuk lehetett a törvénnyel, mert félénken lépegetnek és nagy tisztelettel kérnek útbaigazítást a folyosón ácsorgó hajdúktól.

Az öreg ember minden kaputos ember előtt lekapja a fejről a Kossuth-kalapot, amely alatt tisztes, ősz hajfürtök mutatják, hogy a kenye javát már megette.

Az anyóka félénken lépeget az ura után. A világot ért föl nem vetné a tekintetét.

Végre belépnek a bíró szobájába. Nagy tisztességtudással köszöntik a tekintetes urat. Az öreg ember három lépésnyire megközelíti az asztalt, az anyó kissé hátrább marad.

— Kicsoda maga, hol lakik, mit akar? — adja föl a kérdést a tekintetes úr ideges gyorsasággal, mint az olyan ember, aki nem ér rá az időt hiába vesztegetni.

Az öreg embert láthatólag megzavarja a sok kérdés, de aztán megered belőle a beszéd.

Tisztán, értelmesen és higgadtan beszél. Látszik, hogy igaz úton jár.

— Juhász János a nevem. Ez az öreg asszony a feleségem. Fehértón lakunk.

— Mit akarnak öreg?

Nehéz sóhaj tör ki a melléből az öreg parasztnak.

— Nagy sor ez tekintetős ur. A kis unokánk miatt alázaszkodnánk.

— Mi baj van vele?

— Azt szeretnénk, ha a tekintetős ur elvönné a kis ártatlant az apjátul. Mi jobban gondoznánk, föl is nevelnénk tüstösséggel. Ugy-e anyjuk?

— Föl bizony tekintetős úr — hagyja helyben a beszédet az öreg asszony.

— Bajos dolog ám ez öreg — feleli a bíró. Törvény van arra, hogy a gyerek felett a szülőnek van csak hatalma.

Ijedten nézett össze e szóra az öreg házaspár.

— Hát a törvénynek nincs hatalma a szülő ellen — veti föl aztán a kérdést félénken az öreg.

— Már hogyné volna, de hát ok nélkül nem lehet a szülőtől elvenni a gyermeket. Vagy talán tudnak valami okot?

Lehorgasztja csüggedten a mellére az öreg a fejét, majd bátortalanul veti föl a szót:

— Hát nem ölék ok az, hogy mi jobban szeretjük a gyereket, mint a tulajdon apja?

Megütődik e szavak súlyán a bíró is s úgy érzi, mintha az ő rideg szíve táján hevesebben lüktetne a vér. Ilyen beszédet is ritkán hallani abban a teremben, ahol csak bünről és büntetésről szokott szó esni.

Ennek az öreg emberpárnak nagy, mélyen érző szívet adott a mindenható. Milyen hatalmas érveléssel

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

Boholti-forrás

gyógyhatású ásványvizének főraktárát Szeged és vidéke részére átvettem s az a mai naptól fogva a t. közönség rendelkezésére áll. A

Boholti-ásványviz

kitűnő összetételénél fogva nemesak mint **gyógyviz** is igen ajánlható, hanem mint igen kellemes élvezeti viz, szénsavdús tartalmánál fogva **borral** vagy **szörppel** keverve, igen kellemes s mint ilyenek, egy család asztaláról sem szabad hiányoznia. A

Boholti-víz

naponta házhoz szállítva:

2 literes üvegekben üvegenként **18 kr.**
1 " " " " **11 kr.**

Tisztelettel

Pálfi Antal

Szeged, Attila-utca 8. sz.

Megrendeléseket elfogad **Kálmán Zsigmond** szállító ur is Bocskay-utca 9. sz. Telefon-szám 402.

Országos kiállításokon
arany éremmel,
pontos szállításért jegyzőkönyvi
köszönettel kitüntetve.

Gönczi József Szegeden.

Gőzerőre berendezett könyvnyomda, diszkönyvkötészet, tömöntöde, könyv- és lapkiadóhivatal, állami-, egyházi-, megyei-, községi-, közigazgatási-, csendőri-, anyakönyvi-, ügyvédi- és körjegyzői hivatalok nyomtatvány szállítója.

Készít kiváló izléssel minden **nyomdai munkát**, u. m.:

**báli meghívókat,
tánc-rendeket,
alapszabályokat,
folyóiratokat.**

Most jelent meg kiadásában és egy koronáért kapható: ifj. Móricz Pál: **Ocskay brigadéros, az áruló kurucvezér élete és regényes története.**

Békefi Antal: **Biró előtt.**

Rózsa Sándor, Sobri Jóska és még számos új könyv.

Szeged szab. kir. város tanácsa.

22,020/1902.

tan. szám.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A f. évi kövezési program keretében végrehajtandó alábbi munkálatoknak, úgymint:

I. mintegy 4100 db 18/18/18 cm. méretű kockakő, 500 m³ zuzott kavics, 100 m³ zuzalék szállításának,

II. ugyanezen program keretében felvett aszfaltozási munkálatnak, végül

III. földfeltöltési munkálatoknak vállalati uton leendő biztosítása iránt **f. évi június hó 27-én délelőtt 10 órakor** tanácsi jóváhagyás fentartása mellett az I. tan. ügyosztályban zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

A szabályszerű s mindhárom vállalatnál az ajánlati összeg 10%-ának megfelelő bántópenzzel ellátandó zárt ajánlati levelek az árlejtés napjának délelőtti 10 órájáig a tanácsi igtató hivatalba nyújtandók be.

Elkészve érkezett, kellő bántópenzzel el nem látott, szabálytalan avagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Vállalati feltételek az I. tan. ügyosztályban a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1902. évi június hó 16-án tartott üléséből.

Pálfi Ferencz,
polgármester.

Hódmező-Vásárhely, 1902. Lévai F. nyomdája.

állott elő ez az egyszerű ember! Jobban szeretik a gyereket, mint az édes apja, tehát az erősebb, a nagyobb szeretet jogán maguknak követelik.

— Itélje nekünk a gyereket tekintetős úr — tette hozzá az öreg és szorongó szívvel várta a válaszadást.

— Nagyon bajos dolog lesz ez öregem, mert a törvény az apának adja a jogot.

— Jaj galambom — vág közbe az öreg asszony

— de rossz az a törvény, hogy az is a gonoszt védi.

Elméláz kissé a bíró.

— Hát hogy is hívják a kis unoka apját?

— Kiss Illés a neve, a kisteleki határban lakos.

— Vejük ugy-e?

— Az volt, amíg a lányunk élt.

— No hát majd a jövő heti vásárra földéztetem.

Akkor jöjjenek be megint.

— Jaj galambom — esett ki a nehéz vád az öreg asszony száján — nem várhatunk mi oly sokáig, mert az ártatlannak addigra a lelkét is kiveri a mostohája. Megöli az a gonosz ringyó a mi kis madárlábu unokánkat. Most is csupa kék-zöld a kis teste a sok veréstül.

Az öreg szülék szeretetteljes aggodalmát egészen átérzte a bíró. De azért még ellenkezett.

— Hát aztán ha maguknak itélem oda a gyermeket, el tudják-e majd tartani?

— Majd csak möglöszünk valahogy — felelte az öreg végigsímítván barna kezével ősz fűrtjeit.

— Jó az isten — tette hozzá az öreg asszony áhitatosan. Nem hágy el bennünket.

Ezek az egyszerű szavak egészen ellágyították a bíró szívét.

— Még ma megvizsgálom a dolgot és ha igazat beszéltek, a gyermeket még ma elvihetik.

mit mondott, hogy ő bizony nem sározza be vele a kezeit.

— Mit mondtál? Nem sározod be a kezeidet? — fortyant föl Csatakosban a cucilista.

Terka lesütötte a szeméit. Az apja rárohant és megütötte az arcát.

Egész éjjel zokogott a szegény leány. Reggel korán elment hazulról, de nem az üzletbe, hanem a Jucihoz. Nem is jött onnan vissza.

Aznap este az öreg Csatakos nagyon verte a korcsmában az asztalt. Csak úgy táncolt rajta a hosszú nyakú pálinkás üveg. Rekedt hangon szidta a vagonos osztályt, amely a szegény ember becsületes lányaira éhezik,

